

WIADOMOŚCI BANKU POLSKIEGO

(Drukowane jako rękopis).

Rok V.

WARSZAWA, DNIA 14 SIERPNIA 1928 R.

Nr. 15.

TREŚĆ:

Unieważnione akcje Banku Polskiego	str. 113	Wycofanie z obiegu 500-leiowych biletów bankowych w Ru-	str.
Obowiązkowe wykazywanie w załącznikach walutowych		munji	114
daty ceduły giełdowej	" 113	Uzupełnienie spisu telefonów Banku Polskiego	" 114
Niepotrzebne uzasadnianie powodu wykonywania pracy		Położenie gospodarcze Polski w lipcu 1928 r. na podstawie	
w godzinach nadliczbowych w kopji listy, przeznaczo-		sprawozdań Oddziałów	" 114
nej dla kasy skarbowej	" 114	Urzędowa stopa dyskontowa w poszczególnych państwach .	" 119
Obowiązkowe potwierdzanie odbioru wartości, wymienio-		Bilanse banków emisyjnych w porównaniu z końcem I kwar-	
nych w listach korespondencyjnych	" 114	tału 1928 r.	" 120

Unieważnione akcje Banku Polskiego.

(Dział I Spisu Okólników).

Numer kolejny	Imię i nazwisko akcjonariusza	Odcinków		Numery akcji
		sztuk	po akcji	
251	Zygmunt Dobrowolski . . .	1	1	237129
252	„Księżówka” Tow. Polskich Kapłanów Katolickich w Zakopanem	1	5	497716/20
253	Izba Rzemieślnicza	5	1	846576/80
254	Kazimierz Kasperski	2	1	17860, 17862
255	Janina Starowicz	1	1	17609
256	Zdzisław Bondy	1	1	15142
257	Wawrzyniec Gryzłó	1	1	805251
258	Jan Kowalik	1	1	608280
259	Zygmunt Dworakowski . . .	1	2	437689/90
260	Józef Broda	1	1	2110
261	Alojzy Manyś	1	1	28276
262	Zrzeszenie Pracowników Banku Polskiego	1	1	34607
263	Gmina Rejowiec	1	1	16876
264	Henryk Rewkiewicz	1	5	679026/30
	” ”	1	2	434955/6
265	Bronisława Konarzewska . .	1	1	50831
266	Tadeusz Konarzewski	2	1	6179, 6985
267	Leon Sagin	1	2	397325/6
268	Bank Udziałowy w Łodzi . .	2	1	384533/4

Obowiązkowe wykazywanie w załącznikach walutowych daty ceduły giełdowej.

(Dział XII Spisu Okólników).

Zgodnie z Okólnikiem Nr. 25 z 22 marca 1928 r. należy podawać w załącznikach walutowych datę ceduły giełdowej, na podstawie której dokonano transakcji. Ponieważ niowszystkie Oddziały stosują się do powyższego przepisu, czem utrudniają Centralnej Księgowości kontrolę prawidłowości obliczeń, przypomina się szczególnie ten, celem ścisłego przestrzegania.

Niepotrzebne uzasadnianie powodu wykonywania pracy w godzinach nadliczbowych w kopji listy, przeznaczonej dla kasy skarbowej.

(Dział II i XIV Spisu Okólników).

W listach dodatkowych wynagrodzeń za pracę w godzinach nadliczbowych (Okólnik Nr. 60 z 17 lipca 1928 r.) umieszczają Oddziały jej uzasadnienie, potrzebne dla Wydziału Personalnego. Wyjaśnia się zatem, że treść uzasadnienia zarządzonej pracy w godzinach nadliczbowych winna być wypisywana tylko na pierwszym i trzecim egzemplarzu rzeczony listy, a nie na kopji, przeznaczonej dla kasy skarbowej przy wpłacie podatku dochodowego.

Jednocześnie nadmieniamy, że Oddziały obowiązane są dodawać kwoty wpisane w poszczególnych kolumnach listy, gdyż zaniedbywanie tego wstrzymuje tok czynności w Centralnej Księgowości.

Obowiązkowe potwierdzanie odbioru wartości, wymienionych w listach korespondencyjnych.

(Dział IV Spisu Okólników).

Mimo wyraźnego postanowienia Instrukcji Służbowej cz. IV, § 16, str. 100, co do natychmiastowego potwierdzania odbioru przesyłek, wymienionych w liście korespondencyjnym oraz mimo wielokrotnego przypominania tego obowiązku, wiele Oddziałów zaniedbuje go, co powoduje dodatkową korespondencję i niepotrzebną stratę czasu. Zwraca się więc ponownie uwagę na ten ważny przepis z nadmienieniem, że Oddziały, nieprzestrzegające go, ponosić będą pełną odpowiedzialność za szkody, jakie wynikłyby z ich opieszałości.

Wycofanie z obiegu 500-leiowych biletów bankowych w Rumunji.

(Dział XII Spisu Okólników).

Rumuński Bank Narodowy zawiadamia, że ostateczny termin wymiany 500-leiowych biletów z 1916 roku upływa z dniem 31 grudnia 1928 r. Po tym terminie tracą one wszelką wartość pieniężną.

O wycofaniu z obiegu powyższych banknotów podana była wzmianka w Wiadomościach Banku Polskiego Nr. 21 z 15 listopada 1926 r.

Uzupełnienie spisu telefonów Banku Polskiego.

W spisie telefonów Banku Polskiego należy zanotować następujące zmiany:

na str. 26 Oddział w Chojnicach, ul. Gdańska Nr. 23.

Godziny urzędowe: 8 min. 30 — 15 min. 30.

Sala manipulacyjna i mieszkanie Dyrektora Oddziału Nr. 90.

Aparat ten jest czynny całą dobę i może być łączony z Warszawą i Oddziałami.

Położenie gospodarcze Polski w lipcu 1928 r.

na podstawie sprawozdań Oddziałów.

Rynek pieniężny. Sytuacja na rynku pieniężnym w miesiącu lipcu kształtowała się, z uwzględnieniem warunków sezonowych, stosunkowo normalnie. Do warunków sezonowych, w pierwszym rzędzie oddziaływających na stan rynku pieniężnego w lipcu, należą stosunki, panujące w rolnictwie. Istniejące w czerwcu wzmożone zapotrzebowanie środków płatniczych i ciasnota na rynku pieniężnym nie zaostrzyły się, pomimo finansowania żniw, subskrypcji 4% pożyczki premjowej i podnoszenia się oficjalnej stopy dyskontowej zagranicą, w szczególności w Ameryce. Dzięki polepszeniom warunkom atmosferycznym w lipcu, zboża dojrzały dość równomiernie i zbiór ich wymagał znacznego pośpiechu. Z tego powodu rolnicy powstrzymywali się od zakupów, co się wyraźnie odbiło na inten-

sywności obrotów handlowych, a szczególnie na obrotach handlu detalicznego. Zapotrzebowanie pewnej ilości gotówki przez subskrybentów 4% premjowej pożyczki inwestycyjnej w wysokości 50 milj. zł. nie wywarło na płynność rynku pieniężnego wpływu wybitniejszego.

Porównanie stanu rachunków Banku Polskiego z końca lipca ze stanem z końca czerwca wykazuje wzrost portfelu wekslowego o 9·6 milj. zł. Kwota zdyskontowanych weksli zmniejszyła się o 31 milj. złotych.

Przemysł i hurtownicy otrzymują za swe towary weksle długoterminowe i przyjmują je ze względu na trudne warunki zbytu. Przemysł włókienniczy otrzymuje weksle długoterminowe (do 11 miesięcy), na co wskazują sprawozdania z Białegostoku, Łodzi i Tomaszowa Mazowieckiego. W Łodzi np. przemysł ten, nie rozporządzając odpowiednim materiałem wekslowym, nie jest w możności wykorzystać przyznanych mu kredytów w Banku Polskim, w przeciwieństwie do instytucyj kredytowych i banków, które swe kredyty wykorzystują nieomal w całości (dawniej było odwrotnie) i dostarczają dobrego materiału wekslowego.

Płatność weksli w miesiącu lipcu pogorszyła się nieco w stosunku do poprzedniego miesiąca. Protesty wynoszą ogółem 5·05% co do ilości i 2·27% co do kwoty weksli płatnych (cyfry odnośne za czerwiec: 4·64% ilości i 1·82% kwoty). W wielu wypadkach płatnicy prosili o prolongatę swych weksli do dnia następnego. W miesiącu lipcu nie wykazało zupełnie protestu weksli miejscowych 27 Oddziałów, t. j. o 5 więcej, niż w ubiegłym miesiącu. Można by z tego wnioskować, że naogół istnieje postęp w tym względzie, a na pewne pogorszenie się ogólnego odsetku protestów wpłynęły okoliczności sezonowe, jak: zmniejszenie się siły nabywczej ludności rolniczej, a co zatem idzie, zmniejszenie się obrotów handlu detalicznego, trudna sytuacja hurtowników oraz ciężki stan przemysłu włókienniczego i drzewnego. Te przyczyny wpłynęły głównie na pogorszenie płatności weksli w większych ośrodkach przemysłowo-handlowych.

Prywatna stopa procentowa utrzymała się naogół na wysokim stosunkowo poziomie poprzedniego miesiąca. Do wyjątków należy okrąg Oddziału w Kielcach, skąd donoszą o obniżeniu się prywatnej stopy dyskontowej.

Obroty walutami zagranicznymi w miesiącu lipcu nie wykazały zmian szczególnych. Na giełdzie gdańskiej zapotrzebowanie na złote było minimalne. Wiele sprawozdań, szczególnie z Pomorza i Poznańskiego (Poznań, Toruń) podkreśla bardzo słabe zainteresowanie subskrypcją 4% pożyczki premjowej inwestycyjnej. Pożyczkę tę subskrybowały przedewszystkiem sfery giełdowe, licząc na możliwość korzystnego lombardu. Na giełdzie warszawskiej panował względny spokój, a na giełdach prowincjonalnych akcjami interesowano się minimalnie. Akcje Banku Polskiego utrzymały się na poziomie 178 — 180, słabo podlegając przejściowym nastrojom giełdy.

Bank Gospodarstwa Krajowego rozszerza konsekwentnie swą działalność kredytową. W miesiącu czerwcu dyskonto tego banku wzrosło o 13·1 milj., a pożyczki gotówkowe długoterminowe o 6·3 milj. w porównaniu z miesiącem ubiegłym. Ostatnio Bank Gospodarstwa Krajowego dąży do rozszerzenia swej działalności kredytowej na jednostki komunalne i zamierza dać związkom komunalnym możliwość uczestnictwa w kapitale banku.

Zakończono zostały układy Banku dla Handlu i Przemysłu z wierzycielami. Wierzyciele otrzymują swe należności ponad 100 zł — częścią w gotówce, częścią zaś w akcjach banku XIII emisji.

Rolnictwo. Tegoroczne żniwa, wszędzie nieco opóźnione (o jeden do dwóch tygodni), odbyły się przy sprzyjającej pogodzie. Urodzaje, które z wiosną zapowiadały się bardzo niepomyślnie, okazały się naogół nie gorsze od zeszłorocznych. Na podstawie próbnych omłotów już dzisiaj spodziewać się można, że zbiory zbóż chlebowych na polach o wyższej kulturze, a więc w Poznańskim i prawie na całym obszarze Kongresówki, będą dobre. Pomyślne te rezultaty zawdzięcza rolnictwo stosowaniu nawozów sztucznych i meljoracjom. Natomiast na kresach wschodnich i w województwach południowych, gdzie używanie sztucznych nawozów nie jest tak rozpowszechnione, niepomyślne warunki atmosferyczne, jakie istniały na wiosnę i na początku lata, poczyniły większe szkody i ocena urodzajów wypadła bardziej pesymistycznie. Oddziały w Drohobyczu, Jasle, Łucku i Łomży donoszą, iż niedostatek zboża w porównaniu z rokiem ubiegłym wyniesie od 10 do 20%.

Urodzaj zbóż jarych przedstawia się wszędzie naogół lepiej, niż zbóż ozimych. Co się tyczy poszczególnych gatunków zboża, sprzęty żyta i pszenicy zapowiadają się normalnie, jęczmienia (zwła-

szeza w Wielkopolsce) wyższe od normalnych, a owsa gorsze od zeszłorocznych, gdyż posucha lipcowa na gruntach lżejszych poczyniła większe szkody.

Gorzej od zbóż chlebowych zapowiadają się w tym roku okopowe. Z wyjątkiem Pomorza, gdzie susza nie dała się tak we znaki, na całym obszarze Polski okopowe ucierpiały bardzo z powodu braku deszczu. Rolnicy nie tracą jednak nadziei, że przy sprzyjających warunkach atmosferycznych stan obecny może ulec znacznej poprawie.

Natomiast już dzisiaj zapowiada się dotkliwy brak paszy. Siana i pierwsze koniczyny dały dużo słabsze zbiory, niż normalnie, a długie lipcowe susze nie wpłynęły korzystnie na rozwój potrawów. Wobec tego, że widoki na potraw są bardzo nikłe, już obecnie zawierane są transakcje na siano po 18 złotych za metr, gdy w ubiegłych latach płacono w tym czasie za metr 8 do 10 złotych. Niedostatek paszy rolnicy oceniają na 40 do 50%. Brak ten może się odbić ujemnie na chowie bydła, t. j. należy oczekiwać, że na jesieni nastąpi masowa wyprzedaż inwentarza, co spowoduje gwałtowną zniżkę cen na bydło.

Rynek zbożowy. Ubiegły miesiąc zaznaczył się bardzo poważnym spadkiem cen prawie wszystkich gatunków zboża, najbardziej zaś żyta. Na zniżkę cen wpłynęły z jednej strony — mały popyt, wobec poczynionych przedtem przez okoliczne młyny zakupów zboża zagranicznego — z drugiej strony — zwiększenie podaży, gdy okazało się, że urodzaje tegoroczne, wbrew pesymistycznym przewidywaniom, będą pomyślne i że dalsze przetrzymywanie zapasów zeszłorocznych nie jest celowe.

Dopiero w ostatnich dniach miesiąca zaczęły się ceny stabilizować w związku z tworzeniem przez rząd rezerw zbożowych.

Przemysł młynarski. W młynarstwie panował w okresie sprawozdawczym zastój wskutek nagromadzonych przez młyny zapasów mąki, które zostały swego czasu wymielone ze zbóż zakupionych po wysokich cenach i uczyniły młyny niezdolne do konkurencji z mąką amerykańską, znajdującą się jeszcze w kraju w większych ilościach. Mąka ta kalkuluje się taniej od krajowej, gdyż dostaje się ją na kredyt przy niskim oprocentowaniu.

Na złą sytuację w młynarstwie wpływa także interwencja rządowa, która ma na celu obniżenie cen artykułów mącznych. Interwencja ta wyraża się gromadzeniem rezerw zbożowych i przemielaniem tychże w państwowych młynach. Wobec wstrzeźliwości odbiorców przy zakupach w młynach dał się zauważyć dotkliwy brak kapitału obrotowego z powodu konieczności kredytowania mąki odbiorcom na coraz dłuższe terminy, które obecnie dochodzą już do dwóch miesięcy, wskutek czego młyny są zmuszone co pewien czas unieruchomić swe przedsiębiorstwa.

Przemysł węglowy. W przemyśle węglowym w lipcu nie zaszły poważniejsze zmiany. Produkcja i zbyt utrzymane były mniej więcej na poziomie poprzedniego miesiąca.

W połowie lipca bawiła na Górnym Śląsku delegacja angielskiego przemysłu węglowego, celem omówienia z polskim przemysłem górniczym sprawy zlikwidowania walki o rynki zbytu. Anglicy wysunęli dwie propozycje: podzielenie stref gospodarczych lub też przyznanie Polsce ustalonego kontyngentu wywozowego do krajów nadbałtyckich w wysokości 6 milionów tonn rocznie. W przewidywaniu, że walka konkurencyjna potrwać może przez dłuższy czas, zanim ostatecznie zostanie osiągnięte porozumienie, przemysł angielski zapewnił sobie subsydjum rządu w formie obniżenia kosztów przewozu kolejowego od 9 do 11 pensów na tonnie. Zdolność konkurencyjna kopalni polskich zależeć będzie w przyszłości w znacznej mierze od decyzji „Nadzwyczajnej Komisji” co do żądanej przez górników podwyżki zarobków o 30%.

Przemysł naftowy. Przemysł naftowy przechodzi obecnie przez proces koncentracyjny, t. j. wykupywanie poważniejszych przedsiębiorstw naftowych przez grupę kapitalistów francuskich „Premier”. Grupa ta, która przez sfuzjonowanie się ostatnio z trzema firmami, a mianowicie: „Dąbrowa”, „Nafta” i „Fanto”, posiada już w swoim ręku przeszło 40% produkcji ropy w Polsce, pertraktuje obecnie (według obiegających pogłosek) o wykup towarzystwa „Limanowa”, „Galicja” i państwowej rafinerji „Polmin”. O ileby te pogłoski odpowiadały prawdzie, „Premier” znalazłby się w posiadaniu całego przemysłu naftowego w Polsce z wyjątkiem rafinerji i kopalni, należących do grupy amerykańskiej „Standard”.

Przemysł hutniczy. Lipiec był dla przemysłu żelaznego okresem znacznie pomyślniejszym, aniżeli miesiąc poprzedni. Wszystkie oddziały hut żelaznych były dobrze zatrudnione. Napływ zamówień przewyższył zamówienia czerwcowe blisko o 100%. Stosunkowo najwięcej zamówień udzielił hutom żelaznym handel hurtowy, mniej natomiast metalowy przemysł przetwórczy. Zamówienia rządowe były minimalne. Dzięki ożywieniu ruchu budowlanego uwidocznił się zwłaszcza wzrost zapotrzebowania na

żelazo budowlane, przede wszystkim formowe, a także na żelazo walcowe i blachy cienkie. Huta Bismarka otrzymała w lipcu większe zamówienia na żelazo sztabowe i blachy do Rosji, które razem z zamówieniami krajowymi zapewniają jej zatrudnienie na przeciąg kilku miesięcy.

Pozycja Syndykatu Gwoździ i Drutu doznała dalszego wzmocnienia przez przystąpienie do niego szeregu fabryk. Liczba fabryk poza Syndykatem jest obecnie tak nieduża, że jest on w stanie powstrzymać zupełnie napływ zagranicznej walcówki na rynek polski.

Jako zdarzenie większej wagi w przemyśle hutniczym zanotować należy fakt rozpoczęcia petratykcji kredytowych pomiędzy grupą Harrimana a czterema hutami górnośląskimi, a mianowicie: Hutą Bismarka, Hutą Królewską, Hutą Laury i Katowickiem Towarzystwem Akcyjnym.

Przemysł metalowy. Poprawa konjunktury w przemyśle metalowym tłumaczy się sezonem budowlanym i zwiększonym popytem na maszyny rolnicze w związku z dość pomyślnymi naogół urodzajami.

Wszystkie Oddziały donoszą o znacznym wzroście w okresie sprawozdawczym popytu na maszyny rolnicze. W Poznańskim uwydatniło się bardzo znaczne zapotrzebowanie na młocarnie do napędu motorowego i parowego. Również lokomobile parowe, na które w ciągu paru ostatnich lat popyt był minimalny, znajdują obecnie wielu nabywców.

W lubelskim przemyśle maszyn rolniczych konjunktura rozwija się bardzo pomyślnie. Zapotrzebowanie na maszyny rolnicze przez drobną i większą własność ziemską jest na długie lata zapewnione i ma stałą tendencję powiększania się. Jakkolwiek maszyny krajowe w porównaniu do zagranicznych, oclonych, są o 20% tańsze, fabryki zagraniczne są w stanie konkurować z krajowymi, gdyż ofiarowują kredyt z terminem do dwóch lat, podczas gdy fabryki krajowe mogą się zdobyć na kredyt od 9 do 12 miesięcy tylko z największym wysiłkiem.

Przemysł elektrotechniczny. Zapotrzebowanie na kable w kraju stale się zwiększa w związku z rozwojem elektryfikacji. „Kabel Polski” S. A. w Bydgoszczy pracuje od miesiąca na trzy zmiany i posiada zamówienia na duże obiekty, których łączna suma przewyższa obecnie 3¹/₂ miliona złotych.

Bielskie fabryki maszyn elektrycznych posiadają także znaczną ilość zamówień. Firma Brown Boveri w Cieszynie rozpoczęła rozbudowę swych zakładów fabrycznych, celem powiększenia produkcji miesięcznej do 1.000 sztuk motorów.

Przemysł chemiczny. Państwowa Fabryka Związków Azotowych w Chorzowie pracowała w okresie sprawozdawczym stale pięcioma piecami karbidowymi. Sprzedaż azotniaku w ubiegłym miesiącu nie osiągnęła poziomu z odpowiedniego miesiąca roku ubiegłego. Jako przyczyna słabej sprzedaży występuje niepewność rolników co do ostatecznego wyniku urodzajów.

W bieżącym sezonie zarysowała się silna tendencja zwyżkowa zapotrzebowania superfosfatu. Fabryki związkowe liczą się z otrzymaniem do końca sezonu 180 do 190 tysięcy tonn zamówień wobec 145 tysięcy w roku ubiegłym. Zwyżka zapotrzebowania jest spowodowana wzrostem zamówień ze strony Kongresówki i Małopolski. Natomiast Poznańskie i Pomorze cofnęło się w stosunku do roku ubiegłego.

Intensywnie prowadzona budowa fabryki związków azotowych „Tarnoazot” w Tarnowie zatrudnia już obecnie około 6.000 sił roboczych.

W przemyśle garbarskim panował w lipcu zastój. Notowany jest wzrost cen surowca, tak krajowego, jak i zagranicznego. Narazie nie jest spodziewana zwyżka cen towaru gotowego.

Przemysł ceramiczny. Na całym obszarze Polski cegielnie pracowały w ubiegłym miesiącu intensywnie, osiągając 100% swej wydajności przy łatwym zbycie. Wzmógł się ruch budowlany spowodował uruchomienie wszystkich zakładów, nawet tych, które od szeregu lat były nieczynne. Ceny cegły w Wielkopolsce, pomimo zwyżki robocizny, utrzymane były w ramach, ustalonych przez zainteresowane czynniki z rządem, t. j. wahały się w granicach 77 do 87 złotych za tysiąc. W Kongresówce natomiast w związku z większym ruchem budowlanym ceny cegły wykazywały silną tendencję zwyżkową, dochodząc w niektórych okolicach do 100 złotych (Łomża), a nawet do 130 (Siedlce) za tysiąc. Wielka drożyzna cegły w Cieszyńskim skłoniła zarządy gmin do budowy własnych cegielni na zasadach spółdzielczości. W ostatnich miesiącach uruchomiono już kilka takich przedsięwzięć.

Przemysł włókienniczy. Pomimo wielkiej konkurencji na rynkach światowych wywóz bielskich tkanin wełnianych w ubiegłym miesiącu — w porównaniu z odpowiednim okresem roku zeszłego — zwiększył się znacznie. Na rynku krajowym zbyt w lipcu był nieduży z przyczyn sezonowych. Bielski przemysł kapeluszniczy pracuje w pełni, celem wykonania zamówień zarówno krajowych jak i zagranicznych.

W białostockim przemyśle sukienniczym po długim okresie zastoju nastąpiło pewne ożywienie. Transzacje niestety dokonywane były weksłami z terminem aż do 11 miesięcy.

W bawełnianym przemyśle łódzkim panowało w okresie sprawozdawczym większe ożywienie, niż zazwyczaj o tej porze roku (lipiec zalicza się zasadniczo do martwych miesięcy). Panujące w lipcu upały przyczyniły się do większego popytu na towary letnie, zwłaszcza damskie. Fabryki wyrobów bawełnianych zajęte są już produkcją na sezon zimowy. Właściciele przędzalni bawełnianych postanowili ograniczyć w tym roku produkcję. Zmniejszona wskutek tego produkcja towarów bawełnianych przyczyni się do ograniczenia niezdrowej konkurencji i do uzyskania lepszych warunków zbytu.

W łódzkim przemyśle wełnianym, pomimo okresu przejściowego, panowało również ożywienie. Widoki na sezon zimowy są pomyślne, ponieważ na składach fabrycznych i u hurtowników pozostały nieduże zapasy z produkcji zeszłorocznej. Przewidywane są ceny o 5% wyższe od zeszłorocznych.

Przemysł drzewny. W lipcu nastąpiło na krajowym rynku drzewnym pewne ożywienie w związku ze wzmożonym nieco ruchem budowlanym w kraju. Wywóz do Niemiec był w dalszym ciągu nieduży z powodu zaopatrzenia się tartaków w Niemczech w dostateczne ilości drzewa okrągłego z Polski. W niewielkich ilościach odbywa się także eksport do Anglii i Holandji. Jedynie w większej ilości eksportuje się dykty, na które jest duży popyt.

Wobec stosunkowo, niewielkiej pojemności rynku wewnętrznego i niepomyślnych koniunktur wywozowych przemysł drzewny znalazł się w trudnym położeniu. Poważniejsi kupcy drzewni wyrażają obawę, że — o ile koniunktura się nie poprawi — większość przedsiębiorstw w okresie regulowania należności dyrekcjom lasów państwowych znajdzie się w trudnościach płatniczych, a to tembardziej, że obecnie podejmowane starania o prolongatę nie odnoszą pożądanych rezultatów.

Przemysł tartaczny. We wschodnich ziemiach Polski tartaki pracowały normalnie, mając zbyt zapewniony wewnątrz kraju. Przemysł tartaczny Wielkopolski, wobec średniej koniunktury wewnętrznej, pracuje obecnie na skład w nadziei, że w trzecim kwartale koniunktura wywozowa ulegnie zmianie na lepsze. Dla zwiększenia eksportu i umożliwienia konkurencji z drzewem amerykańskim, które po przystosowaniu się do wymagań rynku niemieckiego, pojawiło się tam ostatnio w dość poważnej ilości, wielkopolski przemysł tartaczny stawia dezyderaty zmiany taryfy przewozowej w formie obniżenia stawek przy przewozie materiału tartego.

O większym ożywieniu w przemyśle tartacznym donosi tylko Oddział w Królewskiej Hucie, a mianowicie Górnośląskie Towarzystwo dla przemysłu drzewnego w Tarnowskich Górach, dzięki licznym zamówieniom na materiały tarte z Niemiec i Holandji, osiągnęło w lipcu na swym tartaku, pracując dzień i noc, najwyższy dotychczasowy poziom ruchu.

Przemysł papierniczy. Przemysł papierniczy stoi obecnie pod znakiem reorganizacji. "Wielkopolska papiernia" S. A. w Bydgoszczy poczyniła szereg inwestycji w urządzeniach fabrycznych, celem podjęcia produkcji lepszych gatunków papieru. Fabryka Steinhagena w Myszkowie wykończyła piątą maszynę papierniczą, którą ma uruchomić we wrześniu. Fabryka celulozy i papieru w Kaletach (Górny Śląsk) osiągnęła w lipcu rekordowe wyniki produkcji i sprzedaży.

Ruch budowlany. Ruch budowlany rozwija się nierównomiernie. Na kresach posiada on wciąż charakter akcji rządowej i samorządowej. W województwach centralnych zaczyna się już więcej opierać na inicjatywie prywatnej, lecz z powodu drożyzny materiałów budowlanych i robocizny, ogranicza się wciąż do małych obiektów i nie osiągnął jeszcze przedwojennego rozmachu.

Handel. Oprócz branży materiałów budowlanych i maszyn rolniczych w okresie sprawozdawczym handel przeżywał zwykły w letnich miesiącach zastój. Depresja w handlu utrudniła położenie kupców, którzy nie byli w stanie pokrywać swych zobowiązań w terminie i częstokroć zmuszeni byli prosić o zatrzymanie weksli do następnego dnia.

Gdynia. Ruch w porcie ustawicznie się zwiększa. W ubiegłym miesiącu przybyło do portu 123 statków, przyczem przywieziono ogółem 33.889 tonn
wyszło z portu 118 „ „ „ wywieziono „ 169.310 „

Obrót ogólny w lipcu wynosił więc 203.199 tonn.

Z ważniejszych prac zanotować należy projektowaną przez rząd budowę wielkiej chłodni i składów dla towarów spożywczych, celem skierowania wywozu tych artykułów (jak: jaja, masło, bekony) przez Gdynię.

Bezrobocie. Na rynku pracy uwidoczniła się w lipcu dalsza poprawa. Liczba bezrobotnych, która przy końcu czerwca wynosiła 116.247 osób — 21 lipca spadła do 106.098 osób.

Urzędowa stopa dyskontowa w poszczególnych państwach.

PAŃSTWA	R o k 1 9 2 8				Data ostatniej zmiany
	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	
Szwajcaria	$3\frac{1}{2}$	$3\frac{1}{2}$	$3\frac{1}{2}$	$3\frac{1}{2}$	22. 10. 1925. 23. 8. 28r.
Szwecja	$3\frac{1}{2}$	4	4	4 $4\frac{1}{2}$	1. 5. 1928.
Francja	$3\frac{1}{2}$	$3\frac{1}{2}$	$3\frac{1}{2}$	$3\frac{1}{2}$	19. 1. 1928.
St. Zjednoczone	4	$4\frac{1}{2}$	$4\frac{1}{2}$	5	13. 7. 1928.
Anglja	$4\frac{1}{2}$	$4\frac{1}{2}$	$4\frac{1}{2}$	$4\frac{1}{2}$	21. 4. 1927.
Holandja	$4\frac{1}{2}$	$4\frac{1}{2}$	$4\frac{1}{2}$	$4\frac{1}{2}$	12. 10. 1927.
Belgia	$4\frac{1}{2}$	$4\frac{1}{2}$	$4\frac{1}{2}$	4	30. 6. 1928.
Hiszpanja	5	5	5	5	29. 3. 1923.
Indje	5	5	5	5	21. 5. 1926.
Danja	5	5	5	5	24. 6. 1926.
Czechosłowacja	5	5	5	5	8. 3. 1927.
Norwegja	$5\frac{1}{2}$	$5\frac{1}{2}$	$5\frac{1}{2}$	$5\frac{1}{2}$	27. 3. 1928.
Japonja	5,48	5,48	5,48	5,48	18. 10. 1927.
Rumunja	6	6	6	6	4. 9. 1920.
Węgry	6	6	6	6	28. 6. 1926.
W. M. Gdańsk.	6	6	6	6	18. 6. 1927.
Jugosławja	6	6	6	6	23. 6. 1927.
Finlandja	6	6	6	6 $6\frac{1}{2}$	24. 11. 1927. 7. 8. 1928
Austria	6	6	6	$6\frac{1}{2}$	17. 7. 1928.
Włochy	6	6	6	$5\frac{1}{2}$	25. 6. 1928.
Litwa	7	7	7	7	10. 2. 1925.
Łotwa	6	6	6	6	1. 4. 1928.
Niemcy	7	7	7	7	4. 10. 1927.
Portugalja	8	8	8	8	29. 7. 1926.
Polska	8	8	8	8	13. 5. 1927.
Rosja	10	10	10	10	1. 7. 1922.
Bułgarja	10	10	10	10	16. 8. 1924.
Grecja	10	10	10	10	1. 8. 1925.
Estonja	$7\frac{1}{2}$	$7\frac{1}{2}$	$7\frac{1}{2}$	$7\frac{1}{2}$	2. 1. 1928.

H. 16 $2\frac{3}{8}$ H. 16 $2\frac{3}{8}$

BILANSE BANKOW EMISYJNYCH
w porównaniu z końcem I kwartału 1928 r.
(W milionach jednostek monetarnych).

BANKI	Polska Złotych	Różnica z bilans. z d. 31/III	St. Zjedn. \$	Różnica z bilans. z d. 29/III	Anglja £	Różnica z bilans. z d. 28/III	Niemcy M.	Różnica z bilans. z d. 31/III	Francja ¹⁾ Fr. fr.	Różnica z bilans. z d. 29/III	Belgja Fr. belg.	Różnica z bilans. z d. 29/III	Włochy Lirów	Różnica z bilans. z d. 31/III	Holandja Guld.	Różnica z bilans. z d. 29/III	Szwajcarja Fr. szw.	Różnica z bilans. z d. 31/III
Złoto	606	+ 50	2.599	- 161	172	+ 15	2.232	+ 301	30.093	+ 24.549	4.016	+ 260	4.925	+ 264	435	—	448	+ 16
Waluty i dewizy	502	- 130	—	—	—	—	215	+ 26	16.810	+ 16.753	2.366	+ 121	7.159	- 697	204	+ 23	199	+ 24
Dyskonto . . .	591	+ 95	1.087	+ 563	49	- 8	2.310	- 342	2.687	+ 342	2.727	+ 115	2.999	- 135	47	- 5	174	- 26
Obieg.	1.159	+ 32	1.613	+ 46	137	+ 2	4.348	- 165	61.345	+ 2.765	10.948	+ 568	17.464	+ 199	810	+ 41	860	+ 1
Obce fundusze.	146	- 29	2.402	- 2	105	+ 7	588	+ 55	5.652	- 2.735	346	- 108	2.432	- 591	30	- 18	73	+ 6
Stopa dyskont.	8%	—	5%	+ 1	4 1/2%	—	7%	—	3 1/2%	—	4%	- 1 1/2%	5 1/2%	- 1%	4 1/2%	—	3 1/2%	—
Kred. na rzecz Państwa. . .	25	—	—	—	11	—	—	—	3.200	- 19.950	—	—	—	—	8	+ 4	—	—
Pap. państwowe	—	—	212	- 174	29	- 2	—	—	5.930	—	1.899	- 66	—	—	—	—	—	—
Data bilansu .	30/VII		2/VIII		8/VIII		7/VIII		3/VIII		9/VIII		10/VII		6/VIII		31/VII	
BANKI	Szwecja Kor. szw.	Różnica z bilans. z d. 31/III	Danja Kor. d.	Różnica z bilans. z d. 31/III	Norwegja Kor. nor.	Różnica z bilans. z d. 31/III	Austrja Szyl.	Różnica z bilans. z d. 31/III	Węgry Pengö	Różnica z bilans. z d. 31/III	Czecho- słowacja Kor. cz.	Różnica z bilans. z d. 31/III	Jugosławja Dyn.	Różnica z bilans. z d. 31/III	Finlandja M. fin.	Różnica z bilans. z d. 31/III	Łotwa Latów	Różnica z bilans. z d. 28/III
Złoto	230	- 3	182	—	147	—	119	+ 2	197	—	1.129	+ 11	90	—	310	- 4	24	—
Waluty i dewizy	42	+ 4	92	- 11	34	- 17	298	- 10	63	- 37	1.858	+ 31	245	- 38	674	- 403	78	+ 11
Dyskonto . . .	226	- 4	31	- 4	271	- 33	146	+ 39	328	+ 27	169	+ 54	1.334	- 4	843	+ 58	84	+ 4
Obieg.	497	- 39	340	- 7	318	- 5	951	+ 7	478	+ 23	6.711	- 685	5.160	- 293	1.543	- 101	42	+ 2
Obce fundusze.	138	- 29	26	- 2	76	- 61	98	+ 67	18	+ 3	1.091	+ 680	678	- 216	20	- 66	66	+ 2
Stopa dyskont.	4%	+ 1 1/2%	5%	—	5 1/2%	—	6 1/2%	+ 1 1/2%	6%	—	5%	—	6%	—	6%	—	6%	—
Kred. na rzecz Państwa . .	—	—	—	—	—	—	168	—	104	- 2	4.757	- 89	2.000	—	—	—	—	—
Pap. państwowe	73	- 44	—	—	9	- 1	—	—	—	—	—	—	966	—	—	—	—	—
Data bilansu .	30/VII		31/VII		23/VII		7/VIII		7/VIII		23/VII		22/VII		31/VII		8/VIII	

¹⁾ Różnice z powodu przewalutowania rezerw w związku z reformą walutową.